

UKRAINIAN LABOR NEWS
Published semi-weekly under the auspices of The Winnipeg Trades and Labor Council

cor. Fritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man.
Subscription \$4.00 a year. Telephone: St. John 1465

"УКР. РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
видається для робочого класу — викладає для розуміння та виховання загалом української Республіки.

Передплата \$4.00 на рік.
Редакція за оголошення не відповідає. Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS cor. Fritchard & McGregor Sts. Winnipeg, Man.

ЕЗУТТСЬКІ РОЗУМОВА-НІЯ СТАРОГО ЛАКЕЯ.

Нинішні події (на Україні) викликають в одних боженьків, а в інших заставляють очікувати, як воно все покінчить ся. І в нас є такі люди, які бачать це найкраще, найрозумніше і найдалше.

І якийсь час "учитель" з "Укр. Голосу" належав до тих других, що очікували, "як воно все покінчить ся". Вони тільки давали заголовки більшими буквами, що "Поляки забили Київ", і т. д.

Але лакейська натура сильніша лакейського розумованія. І лакейська душа не видержала. Вибігла на улицю і давай вскидати езутськіми хитрощами, брехнею та видумками оправдувати свого пана Петлюру, котрий також служив тільки лакеєм польських дідичів.

І от старий лакей (прислужник старого лакея) оглядаючись осторожно, переконує своїх слухачів беззубим ротом:

"Поставимо собі ось таке питання: Чи краще виїхали Україну, коли більшовики були погодили ся з Польськими і розділили Україну, чи краще виїхали Україну, коли вони самі (Україні) заклали певний договір, хоч і з лютих ворогом?"

Тут мова уривається ся, порівняне не доведено до кінця і робить ся тільки натяк на "певний договір, хоч і з лютих ворогом".

Дятого, щоб вибрати за продану роллю Петлюри, "Укр. Голос" перше всего бреше, розказуючи, що більшовики хотіли погодити ся з Польськими і розділити Україну "не питаючи Українців, даючи правобережну Полякам, а собі задержуючи лівобережну". Чи краще можуть виїти тепер, коли вони самі (Україні) заклали певний договір, хоч і з лютих ворогом?"

Тут мова уривається ся, порівняне не доведено до кінця і робить ся тільки натяк на "певний договір, хоч і з лютих ворогом".

Дятого, щоб вибрати за продану роллю Петлюри, "Укр. Голос" перше всего бреше, розказуючи, що більшовики хотіли погодити ся з Польськими і розділити Україну "не питаючи Українців, даючи правобережну Полякам, а собі задержуючи лівобережну". Чи краще можуть виїти тепер, коли вони самі (Україні) заклали певний договір, хоч і з лютих ворогом?"

Тут мова уривається ся, порівняне не доведено до кінця і робить ся тільки натяк на "певний договір, хоч і з лютих ворогом".

Дятого, щоб вибрати за продану роллю Петлюри, "Укр. Голос" перше всего бреше, розказуючи, що більшовики хотіли погодити ся з Польськими і розділити Україну "не питаючи Українців, даючи правобережну Полякам, а собі задержуючи лівобережну". Чи краще можуть виїти тепер, коли вони самі (Україні) заклали певний договір, хоч і з лютих ворогом?"

Тут мова уривається ся, порівняне не доведено до кінця і робить ся тільки натяк на "певний договір, хоч і з лютих ворогом".

Дятого, щоб вибрати за продану роллю Петлюри, "Укр. Голос" перше всего бреше, розказуючи, що більшовики хотіли погодити ся з Польськими і розділити Україну "не питаючи Українців, даючи правобережну Полякам, а собі задержуючи лівобережну". Чи краще можуть виїти тепер, коли вони самі (Україні) заклали певний договір, хоч і з лютих ворогом?"

Тут мова уривається ся, порівняне не доведено до кінця і робить ся тільки натяк на "певний договір, хоч і з лютих ворогом".

Дятого, щоб вибрати за продану роллю Петлюри, "Укр. Голос" перше всего бреше, розказуючи, що більшовики хотіли погодити ся з Польськими і розділити Україну "не питаючи Українців, даючи правобережну Полякам, а собі задержуючи лівобережну". Чи краще можуть виїти тепер, коли вони самі (Україні) заклали певний договір, хоч і з лютих ворогом?"

Тут мова уривається ся, порівняне не доведено до кінця і робить ся тільки натяк на "певний договір, хоч і з лютих ворогом".

Дятого, щоб вибрати за продану роллю Петлюри, "Укр. Голос" перше всего бреше, розказуючи, що більшовики хотіли погодити ся з Польськими і розділити Україну "не питаючи Українців, даючи правобережну Полякам, а собі задержуючи лівобережну". Чи краще можуть виїти тепер, коли вони самі (Україні) заклали певний договір, хоч і з лютих ворогом?"

Тут мова уривається ся, порівняне не доведено до кінця і робить ся тільки натяк на "певний договір, хоч і з лютих ворогом".

Дятого, щоб вибрати за продану роллю Петлюри, "Укр. Голос" перше всего бреше, розказуючи, що більшовики хотіли погодити ся з Польськими і розділити Україну "не питаючи Українців, даючи правобережну Полякам, а собі задержуючи лівобережну". Чи краще можуть виїти тепер, коли вони самі (Україні) заклали певний договір, хоч і з лютих ворогом?"

Тут мова уривається ся, порівняне не доведено до кінця і робить ся тільки натяк на "певний договір, хоч і з лютих ворогом".

Дятого, щоб вибрати за продану роллю Петлюри, "Укр. Голос" перше всего бреше, розказуючи, що більшовики хотіли погодити ся з Польськими і розділити Україну "не питаючи Українців, даючи правобережну Полякам, а собі задержуючи лівобережну". Чи краще можуть виїти тепер, коли вони самі (Україні) заклали певний договір, хоч і з лютих ворогом?"

4) Польща заключить з Україною Народною Республікою (визай з Петлюрою) військовий договір для освободження від більшовицької правобережної України, однак не зобов'язує ся вислати своїх військ на лівий берег Дніпра. ("Вперед", ч. 81.)

І чи не брехня, підала лакейська брехня, будьто би "вони самі (Україні)" заклали певний договір з лютих ворогом?"

Чи українські робітники і селяни через своїх представителів вели які небудь перемовини з рабінницькою бандою Пільсудського? Чи відв'язували "вони самі (Україні)" за те, що авантюрист Петлюра торгував запродаючи шкירו українського народу на варшавським базарі?

І "учительський" лакей, прислужник в лакеїв, плете тут далше своїм беззубим, брехливим ротом:

"Певна річ, що не обходить ся без поважних уступок в користь Польщі, однак як входить тут зречення ся права до деяких (?) українських земель, того ми пощиро не знаємо. А коли не знаємо, то мусимо почекати, доки не довідаємо ся".

Колиж ви довідаєтесь, пане лакею? Чи не написати вам листа до якогосьможливого пана Петлюри? Він добрий пан, він відповість...

Лакей нагадавши собі, що заговорив ся, починає збирати ся до дому і відходячи додає до своєї брехні "мудрі" слова осторожного лакея:

"До нинішніх подій ми (лакеї) мусимо ставити ся вичікуючи. На дні ставити — передчасно, лаяти — нерозумно. Побачимо як скажуть ся, а тоді вже будемо знати, що робити".

Чи з нинішнього едіана з Польськими видале якнебудь користь Україні (може пан-біг дасть), ми не знаємо і передчасні запевнення в оден чи другий бік буди не на місці. Можна сікне і таке припустити, а більше нічого. Зрештою там все від своїх хомом не оглядаючись, на нас (права ваша, панове). Ми за далеко, щоб могли не-то рішати, але бо-дай доряджувати.

Мусимо пам'ятати, що там творить ся нині історія (ось воно що?) і власне та історія вивисить те, що ми хотіли би знати. Во-на покаже (це не показала, бачте, а покаже), хто був ширший, хто зрадник, які були заходи для згоди з одними чи другими, які можливості чи неможливості".

Типічне езутське хитрування!

Ось так продовжують свою "просвітну" роботу "популярна часопись для українського народу" і лакеї з "Українського Голосу".

Що-ж, просвіта, то просвіта!

Опорутизм соціалдемократії нігде може так отверто і глибоко не виявив ся як у відношенні її до релігії. Соціалдемократична програма проголосила релігію як приватну справу не тільки в обаві перед поліційними законами буржуазної держави, але в добрій, у великій мірі тому, що багато-багато її прихильників сердечно не могло позбутися релігії, а в сід за тим усюго церковного ідолопоклонства! Наука взагалі і природничі науки особливо — несприятелі релігійних ідей, воляла вибрати в справі релігій шлях неспротивленя злу і полишати кождому довільний вибір: вірити в релігійну морочу та ідолів, або ні. Розумієть ся, про антирелігійну пропаганду соціалдемократії не могло бути мови. Широкі маси соціалістичної інтелігенції, робітників і селян консервували в своїх головах релігійний туман. А наслідки сього ми нині найкраще бачимо, особливо-ж серед українського громадянства.

Що-ж таке релігія? Чи справді людина без релігії обійти ся не може?

Се для нас дуже важні питання і ми мусимо дати на ці питання просту і отверту відповідь.

Дотеперішня історія людий вчить нас, що релігія є так стара як само людське громадянство. Пояснене сього факту відстанемо, коли викримо коріні релігії.

Примітивний чоловік, у якого не було зовсім знатя, або були тільки мізерні його зв'язки, але в якого була жива фантазія, розумів усе, що робив, як вияв своєї волі. Ся воля працювала однак найсильніше в одному напрямі: бажане існувати, жити, себто добуване поживи. На кождому однак кроці він стрічав ся з силами природи, яких він не розумів

і супроти яких воля його була безсилною. Сі сили природи панували над ним. Одні з них були його корисні, отже добрі; другі шкідливі, отже злі. Він старав ся пояснити собі се явнито. Він думав образами, так як думає мала дитина. У своїй буйній і живій фантазії уявляв собі, що сили природи — се такі самі істоти, як він сам, але сильніші, отже висші від його, які живуть таксамо як і він, на його споді і образ. Він персоніфікував сили природи, себто представляв собі їх як живі особини, тільки сильніші і висші від себе. Так уявились первісний чоловік усю природу богами, з яких одні були для його добримі, другі злимі. Сонце, місяць, зорі, грім, блискавка, вітер, буря, дощ, земля, ліси, озера, море, вулкани і т. д. і т. д., всі вони були в його уяві божеські істоти. Він бачив їх дивну силу і, будучи немичним та безпорадним супроти неї, поклоняв ся їм. Досліді порівнюючі мітології над віруваннями всіх народів від Гіндусів до Славян показали, що процес творення богів був у всіх однаковий. Мітології старих народів культурного Сходу, Греків, Римлян, Германів, Славян — в основному одна й та сама.

Чоловік отже робив собі богів. Се було для його просто необхідним, коли сили природи були для його невідомі, а він був супроти них безсилним. Життєві потреби його існування сприяли культів богів. Коли чоловік почував себе супроти сил природи безсилним, то думав, що словами, просьбами, мольбами, жертвами, навіть людськими потрафами виблагати у них для себе прихильність, ласку, поміч.

Ясніше отже ясно, що кожда релігія мала свої коріні в тупості і темноті людського розуму, себто незнатю його в добі дикості і варварства людий.

Побачимо далі, що з тих самих корінів вирастали кожда дальша релігія.

Людський розум не застиг в темноті. Ненастанний досвід і пізнанне всього, що доводила людині дитя ся, відслонували їй

Заклик до трудящих Європи й Америки.

(Сей заклик виліз Київська Рада Робітничих і Червоноармійських Депутатів з приводу нападу польської літаки на мирне населення Києва дня 29. цвітня, під час якого убито киненими з літаки бомбами 7 дітей, 2 жінки і одного старого чоловіка та ранено 13 осіб.)

Товариші! 29. цвітня на Київ, який знаходить ся одалік від фронту і який позбавлено будь-яких військових фортець, ганебно напали воздушні банди буржуазно-панської Польщі. У робітничий квартал з аероплана скинули бомби. Убито 7 дітей віком від 8—13 років, 2 жінки й одного старого чоловіка, поранено 13 чоловік. Напад відбув ся в день, коли на улицях було повно народу. Товариші! Вся людність Києва глибоко обурена повторним злочинством польської білої гвардії. Трудящі Києва покладають відповідальність за сей злочин на керманів антанті, за помічю котрої існує польський буржуазний уряд. Ви знаєте, як се сими днями наші уряд, у відповідь на посередництва лорда Керзона заявив, що він амістує перемиржєм наші дідичів. Як би переміг Денікін, нам робітникам і селянам Радянських Республік не було помилування. Але нам не треба безцінного пролиття крові, ми не хочемо безглузних жертв.

А тепер польська буржуазія, котра цілком залежить від вождарів Парижу й Лондону, в мирнім місті убиває дітей та жінок. Чи згадають пани Керзони, Лойд Джорджі, Мілерани про "гуманність", "культуру" і "справедливість" сьогодня, коли їхні криваві слуги розривають набіи над головами беззахисних дітей?

Не оден раз ми пропонуємо Польщі замирити ся з нами. Ми виявляли готовність поробити уступки, але буржуазно-панська Польща продовжує війну проти трудящих України та Росії. Вона пропонує нам поновити Берестейський мир, щоб віддати польським панам робітників та селян Правобережної України на поталу. Під виглядом мирних переговорів у Борисові, буржуазна Польща хотіла заманити нас у зрадницьку пастку.

Польща воює в ім'я тих метків польських дідичів, котрі стали власністю українських селян. Польща воює в ім'я фабрик та заводів, котримі ранше володіли польські капіталісти, а тепер володіє радянська трудова держава. Польща воює в інтересів відновлення на Україні панованія скинутих трудящими капіталістів і помішників. В сій боротьбі польської літаки все-світлого капіталізму знайшли в постаті відомого авантюриста Петлюри свого помічника. Його банди палять і руйнують цілі села, грабують трудову людність, улаштувають страшні єврейські погроми, наводять жах на мирну трудову людність, перешкаджають їй в її праці.

Ми бажали миру без війни. Польська шляхта бажє війни. Ми дійдемо до миру шляхом переможної війни. Українські робітники, салати й селяни в останній раз напружать всі свої сили й разом зі своїми російськими братами. розіють армію Пільсудського, як розбили вони армії Корнілова, Калєдіна, Колчака, Юденіча й Денікіна. Ми обстоюємо свою свободу і незалежність. Ми захистимо наші села й міста, ми не дозволимо польським панам знову поневолити українських робітників і селян. Нам нав'язують війну, ми переможемо в сій війні.

Товариші! Ви знаєте: буржуазна Європа називає нас "сепаратистами" і "бандитами". Ви знаєте: банкіри й біржовики, капіталісти й помішники Заходу намагались розіпнути нас ненавистю й наклепом. Вони брехали. Ганебний наліт польських білих бандітів на мирний Київ зайвий раз свідчить про те, що ганебні вбивці виходять із кол буржуазії.

Товариші! Не вважаючи ні на що, ми перемогли на нечисленних фронтах і тепер, коли ми прагнемо зосередкувати всю нашу увагу на справі внутрішнього будівництва, нам шкідить останній польський фронт. Ми звертаємо ся до вас, трудящі Європи й Америки, вимагайте зі всією рішучістю, щоб капіталісти й банкіри Антанті вгамували своїх кривавих лйокаів з Варшави. Вимагайте, щоб озброєні польські бандици припинили вбивство дітей, жінок і старих! Киньте всю вашу міць на шапку ваги на користь трудових радянських республік, на користь пролетаріату, що стоїте під тягаром польської буржуазії. Піднітьте ваш голос сфироти польських катів народу і революції!

Київська Рада Робітничих і Червоноармійських Депутатів, голова Андрій Іванов.

Ширіть "Українські Робітничі Вісті". Передавайте з рук до рук, з хати до хати!

Вісти з Радянської України. За віденською "Новою Добою", (з 1. мая) подаємо перші інформації про загальне положення і події на Україні, а саме уривок з листа українського комуніста, члена Центр. Комітету Комуністичної Партії (больш.) України, бувшого боротьбиста-комуніста. Сей лист є відповіддю на цілий ряд запитань Закордонної Групи Української Комуністичної Партії у Відні.

1. На Україні нині існує дві комуністичні партії: Укр. Ком. Партія (бувши незалежні) і Комуністична Партія (больш.) України.

2. Об'єднане Української Комуністичної Партії (боротьбистів) і Комуністична Партія (большевиків) України стало ся. Об'єднаня з Українсько-Комуністичною Партією поки-нуємо немає, хоча ведуть ся перемовини.

3. Крім двох комуністичних партій існує легально Укр. Партія, Соціал-Революціонери (ліві боротьбисти), цілком російська партія, що перекочувала на Україну після московського повстання.

Намагаєть ся правда і навіть роздумує національну справу, але робить се з метою підірвати комуністів. Народницькі українські національні елементи рядів її однаково не поповняють. Існує також "Єврейська Комуністична Партія (Поалей-Ціон)", що втворилась з Євр. Соціал-Демокр. Робітн. Партії (Поалей-Ціон).

Доживають останні дні Меншевики і Соціал-револ. Українська Партія Соціал-револ. (течичісти) випустила відозву від конференції, що осуджують повстання і навіть виключили деяких повстанців з партії.

Укр. Соціал-Демократична Робітничя Партія як партія не існує, але бродять деякі особи, що іменують себе членами її.

4. До Ш. Інтернаціоналу від України входить лише Комуністична Партія (большевиків) України. Інші партії не входять, бо Інтернаціонал гадає, що репрезентувати країну, де вже відбула ся пролетарська революція, може лише одна партія, що конкуренція комуністичних партій є зрив диктатури пролетаріату.

5. Україна являєть ся Незалежною Соціалістичною Республікою з своєю конституцією і висшими органами. Нині вона об'єднана з Росією економічно-військовим союзом, що фактично є соціалістичною федерацією існуючих вже республік. Форми федерації оприділить 15. мая з'їзд Рад України, до якого скрізь проходять укр. комуністи.

2. Армія спільна російсько-українська. Мобілізація на Україні ще не переводилась. Є армія в більшості з українським складом. По постанові Ради Народних Комісарів відчиняють ся чотири школи червоних командирів з українською командою для підготовки українських червоних командирів. Волах призначений начальником одної з тих шкіл. Галичани зведені в окрему армію. Командантом галицької армії є Поряк.

Культурним будівництвом, правничством, земельною політикою, харчовими справами і тому подібним цілком самостійно керують на Україні її висші органи.

III. Українська мова оповіщена державною. Школи й культурні національні установи удержані. Академія наук існує як державна українська установа, академія мистецтва також. В Києві маєть ся три українських театри: Народний Троїцький дім, театр на Фундуклеївській ім. Т. Шевченка (бувши Бегоне) і бувший театр Шато (Царська площа). До освітніх справ притягнені всі українські сили, але розвітві культури заважає слабкість національного свідомого пролетаріату, обезкровлені інтелігенції петлюрівщиною, саботаж куркулівського націоналізму а головню економічною руїною, брак паперу то що.

Мовою агітації є виключно українська. Національна стихія захопила навіть міський пролетаріат.

Навіть у церковній справі пройшла українізація. Так зукраїнізовано Софійський собор, Миколаївський бувший військовий, а тепер Мазени, й ще декілька церков на окраїнах, в тім числі й Андріївську церкву.

IV. Персональний склад членів уряду такий. 1. Голова Ради Народних Комісарів Раковський, він же комісар закордонних справ. 2. Народний комісар освіти Гринько, член Ком. Партії (больш.) України, бувший бо-

ВІСТІ З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Вісти з Радянської України. За віденською "Новою Добою", (з 1. мая) подаємо перші інформації про загальне положення і події на Україні, а саме уривок з листа українського комуніста, члена Центр. Комітету Комуністичної Партії (больш.) України, бувшого боротьбиста-комуніста. Сей лист є відповіддю на цілий ряд запитань Закордонної Групи Української Комуністичної Партії у Відні.

1. На Україні нині існує дві комуністичні партії: Укр. Ком. Партія (бувши незалежні) і Комуністична Партія (больш.) України.

2. Об'єднане Української Комуністичної Партії (боротьбистів) і Комуністична Партія (большевиків) України стало ся. Об'єднаня з Українсько-Комуністичною Партією поки-нуємо немає, хоча ведуть ся перемовини.

3. Крім двох комуністичних партій існує легально Укр. Партія, Соціал-Революціонери (ліві боротьбисти), цілком російська партія, що перекочувала на Україну після московського повстання.

Намагаєть ся правда і навіть роздумує національну справу, але робить се з метою підірвати комуністів. Народницькі українські національні елементи рядів її однаково не поповняють. Існує також "Єврейська Комуністична Партія (Поалей-Ціон)", що втворилась з Євр. Соціал-Демокр. Робітн. Партії (Поалей-Ціон).

Доживають останні дні Меншевики і Соціал-револ. Українська Партія Соціал-револ. (течичісти) випустила відозву від конференції, що осуджують повстання і навіть виключили деяких повстанців з партії.

Укр. Соціал-Демократична Робітничя Партія як партія не існує, але бродять деякі особи, що іменують себе членами її.

4. До Ш. Інтернаціоналу від України входить лише Комуністична Партія (большевиків) України. Інші партії не входять, бо Інтернаціонал гадає, що репрезентувати країну, де вже відбула ся пролетарська революція, може лише одна партія, що конкуренція комуністичних партій є зрив диктатури пролетаріату.

5. Україна являєть ся Незалежною Соціалістичною Республікою з своєю конституцією і висшими органами. Нині вона об'єднана з Росією економічно-військовим союзом, що фактично є соціалістичною федерацією існуючих вже республік. Форми федерації оприділить 15. мая з'їзд Рад України, до якого скрізь проходять укр. комуністи.

2. Армія спільна російсько-українська. Мобілізація на Україні ще не переводилась. Є армія в більшості з українським складом. По постанові Ради Народних Комісарів відчиняють ся чотири школи червоних командирів з українською командою для підготовки українських червоних командирів. Волах призначений начальником одної з тих шкіл. Галичани зведені в окрему армію. Командантом галицької армії є Поряк.

Культурним будівництвом, правничством, земельною політикою, харчовими справами і тому подібним цілком самостійно керують на Україні її висші органи.

III. Українська мова оповіщена державною. Школи й культурні національні установи удержані. Академія наук існує як державна українська установа, академія мистецтва також. В Києві маєть ся три українських театри: Народний Троїцький дім, театр на Фундуклеївській ім. Т. Шевченка (бувши Бегоне) і бувший театр Шато (Царська площа). До освітніх справ притягнені всі українські сили, але розвітві культури заважає слабкість національного свідомого пролетаріату, обезкровлені інтелігенції петлюрівщиною, саботаж куркулівського націоналізму а головню економічною руїною, брак паперу то що.

Мовою агітації є виключно українська. Національна стихія захопила навіть міський пролетаріат.

Навіть у церковній справі пройшла українізація. Так зукраїнізовано Софійський собор, Миколаївський бувший військовий, а тепер Мазени, й ще декілька церков на окраїнах, в тім числі й Андріївську церкву.

IV. Персональний склад членів уряду такий. 1. Голова Ради Народних Комісарів Раковський, він же комісар закордонних справ. 2. Народний комісар освіти Гринько, член Ком. Партії (больш.) України, бувший бо-

5. Україна являєть ся Незалежною Соціалістичною Республікою з своєю конституцією і висшими органами. Нині вона об'єднана з Росією економічно-військовим союзом, що фактично є соціалістичною федерацією існуючих вже республік. Форми федерації оприділить 15. мая з'їзд Рад України, до якого скрізь проходять укр. комуністи.

2. Армія спільна російсько-українська. Мобілізація на Україні ще не переводилась. Є армія в більшості з українським складом. По постанові Ради Народних Комісарів відчиняють ся чотири школи червоних командирів з українською командою для підготовки українських червоних командирів. Волах призначений начальником одної з тих шкіл. Галичани зведені в окрему армію. Командантом галицької армії є Поряк.

Культурним будівництвом, правничством, земельною політикою, харчовими справами і тому подібним цілком самостійно керують на Україні її висші органи.

III. Українська мова оповіщена державною. Школи й культурні національні установи удержані. Академія наук існує як державна українська установа, академія мистецтва також. В Києві маєть ся три українських театри: Народний Троїцький дім, театр на Фундуклеївській ім. Т. Шевченка (бувши Бегоне) і бувший театр Шато (Царська площа). До освітніх справ притягнені всі українські сили, але розвітві культури заважає слабкість національного свідомого пролетаріату, обезкровлені інтелігенції петлюрівщиною, саботаж куркулівського націоналізму а головню економічною руїною, брак паперу то що.

Мовою агітації є виключно українська. Національна стихія захопила навіть міський пролетаріат.

Навіть у церковній справі пройшла українізація. Так зукраїнізовано Софійський собор, Миколаївський бувший військовий, а тепер Мазени, й ще декілька церков на окраїнах, в тім числі й Андріївську церкву.

IV. Персональний склад членів уряду такий. 1. Голова Ради Народних Комісарів Раковський, він же комісар закордонних справ. 2. Народний комісар освіти Гринько, член Ком. Партії (больш.) України, бувший бо-

5. Україна являєть ся Незалежною Соціалістичною Республікою з своєю конституцією і висшими органами. Нині вона об'єднана з Росією економічно-військовим союзом, що фактично є соціалістичною федерацією існуючих вже республік. Форми федерації оприділить 15. мая з'їзд Рад України, до якого скрізь проходять укр. комуністи.

2. Армія спіль